

Het verhaal van de voorzitter

VSV Varia sprak met Chris Vanderstraeten

Het zou eindelijk zomer moeten zijn als het V.I.T. (Varia Interview Team) aanbelt bij apotheker Chris Vanderstraeten. Helaas, onze voorzitter kan het ook niet verhelpen en daarbij "een beetje regen is goed voor 't plein en als het té warm is, verbrandt het gras".

Chris, en dit is geen geheim, is eigenlijk geen voorstander van grote redevoeringen. Waarschijnlijk daarom dat het nogal moeilijk was om hem te strikken voor dit interview. Hij is er ook wat ongerust in dat alles op band wordt opgenomen (waar heb je zo'n microfoon nu voor nodig?). Maar al na enkele minuten is de plankenkoorts overwonnen en blijkt de voorzitter een gezellig verteller.

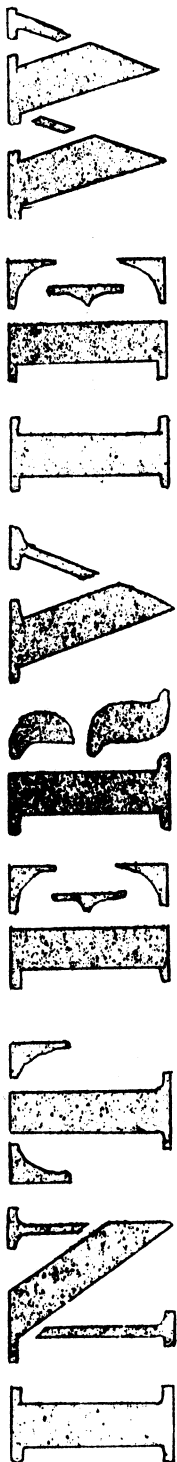
Het verhaal van een man onder wiens bewind, nu 10 jaar, VSV zo enorm uitbreidde, een visie over VSV (en nog veel meer ...) :

Geboren aan de rand van de Vlaamse Ardennen, in Zingem. Ze zijn met vier broers, van wie Chris de oudste is. Studies? Na de lagere school in Zingem, Atheneum in Gent. Daarna universiteit voor apotheker, met succes, al wordt het eerste jaar wel gebist. "Achteraf ben ik goed gepasseerd, zelfs met onderscheiding. Aan de univ heb ik niet leren drinken! (met klemtoon gezegd). Ik heb leren drinken door van SK. Zingem, waar ik toen voetbalde, over te stappen naar VC. Roeland. Ik had verkering met Magda en die raadde me aan om niet te blijven spelen bij SK. Zingem. Je moet weten, onze verkering mocht niet geweten zijn. Ze vermoedden thuis wel iets, maar ze lieten het in 't geheim toch toe. Magda vroeg me dus om naar VC. Roeland te komen en zo leerde ik haar vader, wijlen de h. Tanghe, kennen. Ik dronk mijn eerste pintjes door met hem te gaan biljarten. Zo geraakte ik ingeburgerd bij VC. Roeland, het latere VSV Gent.

Geen gemakkelijke job

Bekleedde je andere functies voor je voorzitter werd?

Chris : ik was gewoon bestuurslid, andere functies heb ik mij niet aangetrokken. Let wel, ik heb mijn kandidatuur als voorzitter niet zelf gesteld. Er was op zeker moment een meningsverschil tussen twee bestuursleden, ik weet het nog goed, net voor een match voor de Beker van België.

Ik wist dus dat er een nieuwe voorzitter moest komen, Magda trouwens ook, want ze verwittigde me dat ik niet van de vergadering mocht thuis komen als de nieuwe voorzitter van VSV. Ik dacht dat iemand anders zich wel kandidaat zou stellen, maar helaas iedereen vroeg mij als voorzitter. Ik weet niet waarom, en ja ... ze stelden me wel niet onder druk, maar toch liet ik me overhalen. Ik was toen 34 jaar.

Is het een gemakkelijke job ?

Chris : de moeilijkste kanten zijn voor mij de bestuursvergaderingen. Iedereen zegt er zijn gedacht, soms wel eens iets meer dan zijn gedacht en er wordt ook al eens op tafel geklopt. Dit zijn wel geen ruzies, maar kom, het blijft wel eens hangen. Dit is soms moeilijk voor een gevoelig man als ik. Voor mij eindigt een vergadering niet met het einde van die vergadering, het werkt soms na. Voorzitter zijn is niet makkelijk, iedereen valt je wel eens lastig, soms staat mijn telefoon roodgloeiend.

In feite heb je als voorzitter een dubbele taak : voorzitter zijn en de ploeg opstellen. Kan dat ? Het is bekend dat je nogal durft in te grijpen in de ploegopstelling. Is dat vanzelfsprekend ?

Chris : neen, dat zou ik zo niet zeggen, ik heb wel nogal graag medezeggenschap qua ploegopstelling. Ik ben zelf speler geweest, ik leef dat echt mee. De mens probeert uiteindelijk altijd zijn sterkste ploeg op te stellen, maar om te zeggen "ik eis dat die bepaalde speler opgesteld wordt", neen, dat niet.

Over ploegopstelling gesproken, welke is de beste ploeg geweest die VSV ooit kon opstellen ?

Chris : de beste ploeg ooit ? Dat was die ploeg die kampioen van België speelde met o.a. de gebroeders Van De Walle en Van Herzele, Guy De Cock, Johan Provost, Willy Van Overmeire. De huidige ploeg is niet meer zo sterk, alles is afgezwakt. Toch denk ik ook aan de laatste titel met de eerste ploeg, waarin de vijf Lammens speelden. En toen ik zelf nog in het eerste speelde, behaalden we ook twee kampioenstitels met een ploeg die er mocht zijn.

Drie senioren- en vier jeugd ploegen

Chris : er is inderdaad een enorme uitbreiding geweest maar ik kan nu reeds zeggen dat er van een vierde senioresploeg geen sprake is. We hebben spelers te weinig. De voorzitter van het jeugdbestuur was wel voor een vierde ploeg te vinden om de overkomende scholieren in te plaatsen en op zaterdag te spelen. Ze zouden dan ook kunnen invallen in het reserveteam op zondag. Maar dat kan dus niet doorgaan. Je weet wel hoe we het vorige seizoen geëindigd zijn, met 20 spelers voor beide ploegen. Daarom komen de scholieren over naar de reserven en gaan we proberen van enkele huidige reserven bij VSV Gentbrugge te laten spelen.

Misschien komt er wél een veteranenploeg uit de bus, die dan op zaterdag voor de scholieren zou kunnen spelen. Die mannen blijven nogal eens hangen en zo zou de klubkas ook nog wat gespijzigd worden.

Om op die uitbreiding terug te komen : het is in feite door het jeugdbestuur, bij manier van spreken, de vrije teugel te laten dat onze ploeg zo gegroeid is. Zo'n uitbreiding is prachtig maar het weegt wel zwaar door op financieel vlak. We hebben ook maar één

terrein, waarop alles gebeurt, trainingen én matches. Ik denk ook niet dat we volgend seizoen veel nieuwe gezichten van buiten VSV zullen zien, want niet bepaald veel spelers stoppen ermee. We zullen eerder de scholieren die overkomen goed proberen op te vangen.

Nog nooit iemand betaald om te spelen

VSV kan, samen met enkele andere ploegen, zowat een steunpilaar genoemd worden van ons verbond. Er zijn geruchten geweest dat VSV het verbond zou verlaten, maar ondertussen hebben we wel weer bijgetekend voor het volgende seizoen. Hangt het werkelijk aan een dun draadje dat VSV het seizoen daarna nog in de KBLVB speelt? En wat zijn de bezwaren tegen de KBLVB, als die er zijn?

Chris : bezwaren ... wel, er is daar in het bestuur al over gesproken want we zien allemaal het verbond van jaar tot jaar achteruit gaan. Let wel, ik heb het hier over de afdeling Oost-Vlaanderen. In andere provincies gebeurt net het tegenovergestelde. Mijn vraag is nu : waar moeten we heen, naar de KBVB of naar het KVS, veel keus is er niet. Als we overstappen moeten we uiteraard terug onderaan beginnen. We hebben dan ook spelers die bv. nog bij de KBVB aangesloten zijn en die dus niet bij VSV zouden kunnen spelen. Natuurlijk zouden wij er op voetbalgebied wel meekunnen. Maar of het beter of slechter zou zijn, ik zou het niet direct weten. Natuurlijk mag het in de KBLVB Oost-Vlaanderen niet blijven zoals het nu is, wat zullen de reeksindelingen brengen, hoe zal het er in in het bestuur aan toe gaan, nu Daniel Tiré weg is? Allemaal vragen. Afwachten en voorlopig verder spelen, dat is de boodschap.

Dat brengt ons ook bij het amateuristisch karakter van VSV. Er wordt bij VSV niet betaald. Is dat altijd een bewuste politiek geweest?

Chris : bewust, ja, toch sinds ik voorzitter ben geworden. Er is bij VSV nog nooit iemand betaald geweest om te spelen of trainingen te volgen, ook verplaatsingskosten bestaan niet. Dat is me wel eens doorgestoken een jaar of vier terug, zelfs van bestuursleden, maar ik spreek dat hier met klem tegen dat het niet is gebeurd. Het zal trouwens ook niet gebeuren zolang ik voorzitter ben. Ik begin er niet aan.

Het feit dat wij allemaal amateurs zijn, is langs de ene kant zeer bewonderenswaardig maar aan de andere kant scheidt dat ook wel problemen, zoals het plichtsbesef bij de spelers, dat niet altijd even groot is. Ik weet het, bv. de trainingen zouden wat meer mogen gevolgd worden, maar daarom kunnen we nog niet beginnen betalen.

Eigen grond, eigen installaties

Chris : we hebben dat door een toeval kunnen kopen, de kans was er en we hebben toegeslagen. De prijs was schappelijk, we konden zo iets niet laten voorbijgaan. Die aankoop heeft een enorme betekenis voor VSV en opent heel wat perspectieven : we zitten safe, al het voorbije werk was niet voor niets en ze krijgen er ons niet meer buiten. We kunnen met het domein onze zin doen. In de eerste fase moeten we het wel voorzichtig aan doen, niet te rap vooruit willen springen want we zitten natuurlijk met onze

maandelijkse afbetaling gedurende een zekere tijd. Er zijn wel een paar directe veranderingen aan de accommodaties nodig, maar in elk geval verliezen we het financieel aspect niet uit het oog.

Interview en redactie :
Erwin en Koen D'hont

Het tweede deel van het voorzitter-interview verschijnt waarschijnlijk in ons volgend nummer.

Ik eet alles (ook uit andermans bord)

VSV sprak met Chris Vanderstraeten (2)

We zijn nog steeds te gast bij Chris Vanderstraeten en onvermijdelijk gaat het gesprek richting ...

...Over tornooien gesproken...

Dit jaar was geen topjaar voor de tornooien. Er moet rekening gehouden worden met de crisis en met het feit dat op drie weken drie tornooien georganiseerd worden. Het weer was misschien té goed, vele mensen trokken er waarschijnlijk een dagje op uit, vermits het werkelijk het eerste zonnige en warme weekend was van het jaar. Nog een belangrijk feit was dat het Sinksentornooi samen viel met het einde van de maand. Al deze factoren speelden zeker mee, maar zijn voor Chris zeker geen reden om er mee te stoppen.

Sommige mensen hadden over het Sinksentornooi opmerkingen : over het orkest, steeds dezelfde ploegen, kan het tornooi in een nieuw kleedje gestoken worden ?

Chris : er is over gesproken in de bestuursvergadering dat er een budget zou moeten opgemaakt worden. Waar mogelijk moet er bespaard worden. Ik denk hier vooral aan een kleinere tent, een andere formule voor de bierfeesten, bv. een avond met DJ. en een avond met orkest. Ook op eetmalen moet er kunnen bespaard worden door bv. op een middag zelf iets klaar te maken. De ploegen zouden op voorhand moeten laten weten met hoeveel ze komen eten. De grootste kost van het tornooi blijft echter de tent. Om dat op te halen moet ge al een paar tonnetjes bier verkopen !

Waarom doet VSV steeds mee aan het eigen tornooi ?

Chris : ja, waarom ? Want zozeer ben ik er zelf eigenlijk ook niet voor te vinden. Het zijn meer de spelers die erop aandringen. Velen steken mij door dat het flauw zou zijn dat VSV niet meedoet aan het eigen tornooi. Uiteindelijk geef ik dan toch toe want ik kan er best inkomen dat er spelers graag eens in de belangstelling staan op zo'n evenement. Ik persoonlijk zou liever hebben dat ze niet meedoen, maar dat ze wel aanwezig zijn om mee te helpen en achteraf een pintje te drinken. Het zal wel de laatste keer zijn dat VSV meedoet aan het eigen tornooi, dat mag je zeker schrijven. We zullen we onze ploeg als eerste reserve houden.

Is de interesse, van spelerszijde, voor het tornooi als evenement, niet een beetje gering ?

Chris : ja, inderdaad, vele spelers tonen weinig interesse. Ik vind dat ze zich tenminste toch één avondje mogen laten zien op de bierfeesten of toch ook eens naar een match mogen komen kijken, en liefst met wat familie of kennissen erbij. Het is tenslotte toch op zo'n gebeurtenis dat ze zich financieel eens extra kunnen in-

spannen voor de ploeg. Het zijn teveel dezelfde mensen die altijd naar alles komen. Enfin, wie het schoentje past, trekke het aan, nietwaar ?

Over een ander tornooi gesproken : vind je dat VSV zich nog altijd kandidaat moet stellen voor de organisatie van de Anglo Belgian Amateur Challenge Cup ?

Chris : ik vind van wel. Ik heb altijd dat tornooi gesteund. Veel hangt natuurlijk af van het weer en van de Engelse ploegen die meedoen. Als het van mij afhangt blijven we mede-organiseren en niet alleen omdat we dat tornooi drie keer gewonnen hebben. Ook financieel betekent dat tornooi iets.

In veel van je antwoorden horen wij dikwijls een verwijzing naar het financieel aspekt van de vereniging. Is dat een van je bijzondere bezorgdheden ?

Chris : sommige bestuursleden en veel spelers denken dat het geld zo binnenkomt, dat VSV een rijke ploeg is. Ik zeg niet dat VSV arm is maar toch moeten we er meer voor doen dan velen denken.

De voornaamste inkomsten komen van de kantine, het bal en de tornooien. Die zouden dan de grote kosten moeten dekken van gas, elektriciteit, de maandelijkse afbetaling, enz. Maar het is niet met om de veertien dagen eens thuis te spelen dat we rondkomen. Velen zien alleen de schoonste kant, de kantine die stampvol zit van 's morgens tot 's avonds, maar ze vergeten daarbij dat er aan de andere kant ook enorme kosten zijn : tussenkomst in de schoenen voor de spelers, het wassen van de truitjes, het gebeurt uiteraard niet gratis. We hebben ook geen sponsoring, deels uit eigen wil. Sommigen vrezen dat sponsoring medezeggenschap zou betekenen, ik niet en daarom zou ik er geen bezwaar tegen hebben.

Chris is niet te houden als het om VSV gaat

U bent een man met gezonde eetlust, bent u afstammeling van een gastronomische familie ? Kookt u zelf ?

Chris : ik ben voor de goede gewone doorsnee-keuken, waarbij ik wel wil vertellen dat ik zonder soep niet gegeten heb. Zelf koken doe ik niet hoewel ik geen schrik heb om zelf iets gereed te maken. Ik heb het dus wel al geprobeerd. Later hoop ik er wel meer tijd voor te kunnen vrij maken. Misschien word ik dan wel chef-kok in een restaurant op VSV, alhoewel ik niet zelf achter het fornuis zou staan !

Speciaal lievelingsgerecht ?

Chris : oh ! ... (nvdr. begint te likkebaarden), een goede schotel "crustacés", één van mijn lievelingsgerechten ! Ook een malse steak of varkensvlees lust ik wel. Ik ben echter geen vieze eter, ik eet alles ...

Liefst uit andermans bord ?

Chris : ... ik kan het niet laten om eens te proeven hoe het bij een ander smaakt. Zelfs thuis doe ik dat, vraag het maar.

Wat is de grootste genoegdoening die je heb aan VSV ? Waarom blijf je het doen ?

Chris : van het aantal jaren dat ik er mee bezig ben, eerst als speler, dan als bestuurslid en voorzitter, heb ik altijd genoten. Ik doe het graag. Ik heb triestige en vrolijke momenten meegemaakt, maar toch primeren de vrolijke. Ik heb goede vrienden gevonden, VSV is een beetje mijn "tweede thuis" geworden. Natuurlijk moet mijn vrouw ermee akkoord gaan, maar daar heb ik gelukkig geen probleem mee tot hier toe. Het is niet altijd gemakkelijk voor haar met de kinderen, dat besef ik heel goed.

Wat wil je, als voorzitter, nog bereiken ?

Chris : op sportief gebied ... aan de beker van België doen we al jaren mee, dat is één van mijn betrachtingen om die nog eens te winnen. Ik zie dit echter niet te goed zitten door het feit dat we amateurs zijn. We stellen onbetaalde spelers op en daarvoor zijn we meestal reeds op voorhand verloren. En ja, de bond gebaart maar van niks ! Maar kom, meedoen aan de Beker van België is voor ons, VSV, meestal een evenement. We hebben altijd veel plezier gehad aan onze verplaatsingen. Ik hoop dat dit zo blijft. Verder wil ik in competitie telkens zo hoog mogelijk eindigen, misschien kunnen we nog wel eens kampioen spelen.

Blijf je voorzitter voor het leven ?

Chris : voor het leven ... het is te zien hoe onze vereniging evolueert. Dat hangt van het bestuur af : zijn er bestuursleden die afhaken, komen er nieuwe gezichten bij ? Ik denk niet dat er veel zal veranderen maar toch ogen er wel een paar jonge krachten bijkomen. Veel hangt af van mijn medewerkers, mijn gezondheid, hoe zwaar zullen de jaren beginnen doorwegen ? Wat brengt de tijd ? VSV wordt groot, VSV wordt een "zaak". VSV is een amateurclub die meer en meer professioneel moet gerund worden. Om niet te ontsporen moet de zaak goed in hand gehouden worden. Het is niet gemakkelijk om met alle besturen en met de vele mensen overeen te komen, en alles vlot te laten verlopen.

De laatste vraag van dit interview vroegen we echter niet aan Chris ...

Magda, in hoeverre heeft het voorzitterschap van Chris invloed op het gezinsleven ?

Magda : de uren die hij aan VSV besteedt, zijn niet te tellen. Drie dagen per week, plus zaterdag en zondag, is het met VSV bezig, dat is niet overdreven. Vermits Chris niet veel thuis is, kunnen we ook niet veel ruzie maken, dat is nog een voordeel. Maar toch sta ik achter zijn voorzitterschap, je leert er mee leven. Ik heb Chris meegebracht naar VC. Roeland, zodus ... maar we hebben er geen van beiden toen ooit aan gedacht dat het zo zou groeien ...

... als Magda ermee instemt, mag Chris van ons voorzitter voor het leven blijven ...